

PRZYGODZENIE (1) *sb n*

A sg przygodzēni(e).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Nieszczęście, które się przydarza:

*Wyrażenie: »złe [czyje] przygodzenie«: Boże ien znas zatracēnie/ złe naffe przygodzēnie/ łmiłuiże fie zmiłolierdzia/ a łtego zlutowania. *SeklPieś* 32.*

Cf PRZYGODA, PRZYGODNOŚĆ, PRZYGODZIĆ SIĘ

PP